

Lust att Leva

Det är midsommartid. Naturen sjuder av skaparkraft. Fåglarna sjunger. Blommorna lyser emot oss i granna färger. Sjöarnas vatten glittrar i solljuset. Den prunkande grönskan vittnar om skapelsens målinriktade slöseri. Den nordiska sommarnatten gör att man helst inte vill sova utan man vill bara vara.

Sommaren predikar för den som vill lyssna. Sommarängen berättar att var och en får vara den han eller hon är. En maskros skulle aldrig komma på tanken att en kanske hellre skulle vara en ros för att duga. Den vet inte ens om att människan betraktar henne som ett ogräs. Sommarängen ger signal om frihet och variation.. Nog kan det vara vackert med tuktade och odlade versailleträdgårdar, där allt står i räta rader. Men de uttrycker tanken att det bara duger på ett sätt och enligt strikta och färdiga mönster Gud skapar så blir det sommarängar där allt får växa i en brokig mångfald och inte enhetlighet och färdiga mönster. Jag vill gärna använda mycket tid under sommaren till att betrakta sommarängen och låta budskapet smeka min själ. När jag lyssnar tillräckligt väl, så tycker jag att jag hör Skaparens röst genom sommarängen: Du duger som den då är. Du är värdefull för du är unik och bidrar till helheten.

Sommaren predikar också om tillit och långsamhet. De gamla furorna kan berätta att det är kanske inte så bråttom som du tror. Skiftningen mellan natt och dag säger oss att vi inte behöver vara så bekymrade. Solen går upp i morgon också. Det finns tryggheter i tillvaron som är större än vi kan skapa. Vi behöver inte bära alla bekymmer på våra axlar. Vi kan öppna våra mentala rygsäckar och lyfta ur de stenar vi bär på. Bördor från det förgångna som gör att vi ibland lever baklänges. Oro för framtiden som gör att vi lyssnar på inre signaler om alla måsten som plågar oss. Nej, nu är tiden att stanna upp och ladda batterierna för att kunna leva här och nu med lättare packning.

Man blir lugn av grönt, säger färganalytikerna. Det vet vår Herre. Nu är det grönt överallt. Det är bara att öppna sinnena och ta in budskapet. I trygghetens höga visa psaltarpsalmen 23 beskrivs tilliten så här: Herren är min herde, ingenting ska fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten.

När Jesus vandrade på jorden var han ständigt på väg målinriktad och djupt engagerad. Han gav ju allt. Det hindrade inte att han visade på balansen i livet mellan vila, vara och göra. Ofta gjorde han det med bilder från naturen som är Guds bilderbok. Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de?

Om man skulle sammanfatta det senaste århundradet i ett ord, så skulle jag välja begreppet snabbare. Allt går fortare och fortare. Jag tillhör dem som njuter av våra nya möjligheter till information och kommunikation. Samtidigt som det finns en baksida med stress och ytlighet. Våra hjärnor är

ofta sönderbombade av intryck. Då behöver vi komma i balans och sommarlandskapet är en helgedom, som kan komma oss till hjälp. Länge leve kärleken och lusten till livet.

Anders Åkerlund

www.andersakerlund.se

Publicerat i Dalabygden vecka 25/2005